

Ο περί Συσκευασιών και Αποβλήτων Συσκευασιών (Τροποποιητικός) Νόμος του 2006 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 48(Ι) του 2006

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΩΝ
ΚΑΙ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΩΝ ΝΟΜΟΥΣ

Για σκοπούς εναρμόνισης με τις πράξεις της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τίτλο:

Επίσημη
Εφημερίδα
της Ε.Ε.: L 47,
18.02.2004,
σ. 26.

(α) «Οδηγία 2004/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, που τροποποιεί την Οδηγία 94/62/ΕΚ για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας», και

Επίσημη
Εφημερίδα
της Ε.Ε.: L 70,
16.03.2005,
σ. 17.

(β) «Οδηγία 2005/20/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2005, για τροποποίηση της Οδηγίας 94/62/ΕΚ για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας»,

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός
τίτλος:

32(Ι) του 2002
133(Ι) του 2003
159(Ι) του 2005.

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Συσκευασιών και Αποβλήτων Συσκευασιών (Τροποποιητικός) Νόμος του 2006 και θα διαβάζεται μαζί με τους περί Συσκευασιών και Αποβλήτων Συσκευασιών Νόμους του 2002 έως 2005 (που στο εξής θα αναφέρονται ως «ο βασικός νόμος») και ο βασικός νόμος και ο παρών Νόμος θα αναφέρονται μαζί ως οι περί Συσκευασιών και Αποβλήτων Συσκευασιών Νόμοι του 2002 έως 2006.

Τροποποίηση
του άρθρου 2
του βασικού
νόμου.

2. Το άρθρο 2 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

(α) Με την προσθήκη, στην κατάλληλη αλφαβητική σειρά, των ακόλουθων όρων και των ορισμών τους:

«Επίσημη
Εφημερίδα
της Ε.Ε.: L50,
20.02.1997,
σ. 28.

‘Απόφαση 97/129/ΕΚ’ σημαίνει την Απόφαση 97/129/ΕΚ της Επιτροπής της 28ης Ιανουαρίου 1997 για τον καθορισμό συστήματος αναγνώρισης των υλικών συσκευασίας σύμφωνα με την Οδηγία 94/62/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασιών, όπως εκάστοτε τροποποιείται ή αντικαθίσταται.

Επίσημη
Εφημερίδα
της Ε.Ε.: L 30,
06.02.1993,
σ. 1.

‘Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 259/93’ σημαίνει τον Κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 259/93 του Συμβουλίου της 1ης Φεβρουαρίου 1993 σχετικά με την παρακολούθηση και τον έλεγχο των μεταφορών αποβλήτων στο εσωτερικό της Κοινότητας καθώς και κατά την είσοδο και έξοδο τους, όπως εκάστοτε τροποποιείται ή αντικαθίσταται.

Επίσημη
Εφημερίδα
της Ε.Ε.: L 166,
01.07.1999,
σ. 6.

‘Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1420/1999’ σημαίνει τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1420/1999 του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 1999, περί των κοινών κανόνων και διαδικασιών για τις μεταφορές ορισμένων αποβλήτων προς ορισμένες χώρες εκτός ΟΟΣΑ, όπως εκάστοτε τροποποιείται ή αντικαθίσταται.

‘Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1547/1999’ σημαίνει τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1547/1999 της Επιτροπής της 12ης Ιουλίου 1999 για τον καθορισμό των διαδικασιών ελέγχου στο πλαίσιο του Κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 259/92 του Συμβουλίου που εφαρμόζονται στις αποστολές ορισμένων αποβλήτων προς ορισμένες χώρες για τις οποίες δεν ισχύει η απόφαση C(92)/39 τελικό, του ΟΟΣΑ, όπως εκάστοτε τροποποιείται ή αντικαθίσταται.

Επίσημη
Εφημερίδα
της Ε.Ε.: L 185,
17.07.1999,
σ. 1.

‘κράτος μέλος’ σημαίνει κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επίσημη
Εφημερίδα
της Ε.Ε.: L 365,
31.12.1994,
σ. 10.

‘Οδηγία 94/62/ΕΚ’ σημαίνει την Οδηγία 94/62/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1994 για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας, όπως εκάστοτε τροποποιείται ή αντικαθίσταται.»

- (β) με την προσθήκη, στον ορισμό του όρου «συσκευασία», αμέσως μετά τη λέξη και το σημείο στίξης «προϊόν,» (πρώτη γραμμή), της φράσης «που πληροί τα κριτήρια του άρθρου 2Α,».

3. Ο βασικός νόμος τροποποιείται με την προσθήκη, αμέσως μετά το άρθρο 2 αυτού, του ακόλουθου νέου άρθρου:

Προσθήκη νέου
άρθρου στο
βασικό νόμο,
αμέσως μετά το
άρθρο 2 αυτού.

«Συσκευασία.

2Α.—(1) Ο ορισμός της συσκευασίας βασίζεται περαιτέρω στα κριτήρια, που αναφέρονται στα εδάφια (2), (3) και (4), της εφαρμογής των οποίων επεξηγηματικά παραδείγματα είναι τα αντικείμενα που παρατίθενται στο Παράρτημα ΙΙΑ.

Παράρτημα ΙΙΑ.

(2) Ως συσκευασία θεωρείται αντικείμενο, που πληροί τον ορισμό της συσκευασίας στο άρθρο 2, χωρίς επηρεασμό τυχόν άλλων λειτουργιών που μπορεί επίσης να επιτελεί η εν λόγω συσκευασία, εκτός αν—

- (α) Το αντικείμενο αποτελεί αναπόσπαστο μέρος προϊόντος και είναι αναγκαίο για να περιέχει, υποστηρίζει ή διαφυλάσσει το προϊόν αυτό, σε όλη τη διάρκεια της ζωής του· και
- (β) όλα τα στοιχεία προορίζονται να χρησιμοποιηθούν, καταναλωθούν ή διατεθούν από κοινού.

(3) Αντικείμενα που έχουν σχεδιαστεί και προορίζονται για να γεμίζονται στο σημείο πώλησης, καθώς και αντικείμενα μιας χρήσης, που πωλούνται γεμάτα ή έχουν σχεδιαστεί και προορίζονται για να γεμίζονται στο σημείο πώλησης θεωρούνται ως συσκευασία, εφόσον επιτελούν συσκευαστική λειτουργία.

(4) Τα συστατικά μέρη της συσκευασίας και τα ενσωματωμένα στη συσκευασία βοηθητικά στοιχεία θεωρούνται ως μέρος της συσκευασίας, στην οποία είναι ενσωματωμένα. Τα βοηθητικά στοιχεία, που είναι απευθείας αναρτημένα ή προσδεδεμένα σε ένα προϊόν και τα οποία επιτελούν συσκευαστική λειτουργία θεωρούνται ως συσκευασία, εκτός αν αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του εν λόγω προϊόντος και όλα τα στοιχεία προορίζονται να καταναλωθούν ή να διατεθούν από κοινού.»

4. Το εδάφιο (2) του άρθρου 5 του βασικού νόμου τροποποιείται με την αντικατάσταση της τελείας, στο τέλος της παραγράφου (δ) αυτού, με άνω τελεία και την προσθήκη, αμέσως μετά, της ακόλουθης νέας παραγράφου:

Τροποποίηση
του άρθρου 5
του βασικού
νόμου.

«(ε) στην εφαρμογή, παράλληλα με τα μέτρα για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων συσκευασίας, που αναφέρονται στο άρθρο 7, επιπρόσθετων προληπτικών μέτρων, που συνάδουν με τους σκοπούς του παρόντος Νόμου και τα οποία δύνανται να συνίστανται σε—

- (i) Εθνικά προγράμματα,
- (ii) τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 9, σχέδια για την ευθύνη παραγωγού, προκειμένου να ελαχιστοποιούνται οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις της συσκευασίας,
- (iii) παρεμφερείς δράσεις, οι οποίες εγκρίνονται, εφόσον χρειάζεται, σε συνεννόηση με τους οικονομικούς παράγοντες και σχεδιάζονται έτσι ώστε να συγκεντρώνουν και να αξιοποιούν τις πολλαπλές πρωτοβουλίες που αναλαμβάνονται στην Κυπριακή Δημοκρατία, όσον αφορά την πρόληψη.».

5. Το άρθρο 6 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

- (α) Με την αντικατάσταση των παραγράφων (α) και (β) του εδαφίου (1) αυτού, με τις ακόλουθες νέες παραγράφους (α) και (β) και την προσθήκη μετά την παράγραφο (β) του εδαφίου (1) αυτού των ακόλουθων νέων παραγράφων (γ), (δ) και (ε):

«(α) Από την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του παρόντος Νόμου, ανάκτηση ή αποτέφρωση, σε εγκαταστάσεις αποτέφρωσης αποβλήτων με ανάκτηση ενέργειας, μεταξύ 50% ως ελάχιστο και 65% ως μέγιστο, κατά βάρος, των αποβλήτων συσκευασίας·

(β) μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2012 το αργότερο, ανάκτηση ή αποτέφρωση, σε εγκαταστάσεις αποτέφρωσης αποβλήτων με ανάκτηση ενέργειας, 60% ως ελάχιστο, κατά βάρος, των αποβλήτων συσκευασίας·

(γ) από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος Νόμου, ανακύκλωση μεταξύ 25% ως ελάχιστο και 45% ως μέγιστο, κατά βάρος, του συνόλου των υλικών συσκευασίας που περιέχονται στα απόβλητα συσκευασίας με ελάχιστο ποσοστό 15%, κατά βάρος, για κάθε υλικό συσκευασίας·

(δ) μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2012 το αργότερο, ανακύκλωση μεταξύ 55% ως ελάχιστο και 80% ως μέγιστο, κατά βάρος, των αποβλήτων συσκευασίας·

(ε) μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2012 το αργότερο, επίτευξη των ακόλουθων ελάχιστων στόχων ανακύκλωσης, για τα πιο κάτω αντίστοιχα υλικά, που περιέχονται σε απόβλητα συσκευασίας:

- (i) 60% κατά βάρος, για το γυαλί.
- (ii) 60% κατά βάρος, για το χαρτί και χαρτόνι.
- (iii) 50% κατά βάρος, για τα μέταλλα.
- (iv) 22,5% κατά βάρος, για τα πλαστικά, λαμβάνοντας αποκλειστικά υπόψη υλικά που ανακυκλώνονται εκ νέου σε πλαστικά.
- (v) 15% κατά βάρος, για το ξύλο.».

- (β) με την προσθήκη, αμέσως μετά το εδάφιο (1) αυτού, των ακόλουθων νέων εδαφίων:

«(1Α) Τα απόβλητα συσκευασιών, που εξάγονται εκτός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, σύμφωνα με τον Κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 259/93, τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1420/1999 και τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1547/1999, υπολογίζονται προς κάλυψη των υποχρεώσεων και στόχων, που καθορίζονται στο εδάφιο (1), μόνο σε περίπτωση που υπάρχουν σαφείς αποδείξεις ότι η ανάκτηση και/ή η ανακύκλωση έλαβε χώρα κάτω από συνθήκες ισοδύναμου αποτελέσματος, σε γενικές γραμμές, με εκείνες που ορίζει η σχετική κοινοτική νομοθεσία.

(1Β) Όταν η ανάκτηση ενέργειας είναι προτιμότερη από την ανακύκλωση υλικών, για λόγους προστασίας του περιβάλλοντος και λόγους που αφορούν το συσχετισμό κόστους και ωφέλειας, ο Υπουργός, με διάταγμά του, που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας και, όπου αυτό ενδείκνυται, λαμβάνει κάθε αναγκαίο μέτρο για την προώθηση της ανάκτησης ενέργειας, περιλαμβανομένου του καθορισμού επαρκούς περιθωρίου μεταξύ των εθνικών στόχων ανακύκλωσης και των εθνικών στόχων ανάκτησης.

(1Γ) Ο Υπουργός, με διάταγμά του, που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας και, όπου αυτό ενδείκνυται, λαμβάνει κάθε αναγκαίο μέτρο για την προώθηση της χρησιμοποίησης υλικών, που προέρχονται από ανακυκλωμένα απόβλητα συσκευασίας, για την παραγωγή συσκευασιών και άλλων προϊόντων, περιλαμβανομένων μέτρων για βελτίωση των συνθηκών της αγοράς για τα εν λόγω υλικά.

(1Δ) Τα μέτρα και οι στόχοι που αναφέρονται στο εδάφιο (1), δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας και αποτελούν αντικείμενο ενημερωτικής εκστρατείας προς το ευρύ κοινό και τους οικονομικούς παράγοντες.

(1Ε) Ο Υπουργός λαμβάνει κάθε αναγκαίο μέτρο για την ενθάρρυνση μελετών και πιλοτικών σχεδίων, σχετικά με—

- (α) Πρόσθετα μέτρα πρόληψης για το μέγιστο δυνατό περιορισμό των επιπτώσεων των συσκευασιών στο περιβάλλον, χωρίς να τίθενται σε κίνδυνο οι ουσιώδεις λειτουργίες τους·
- (β) πιθανή υιοθέτηση περιβαλλοντικού δείκτη, σχετικά με τις συσκευασίες, ο οποίος να καθιστά την πρόληψη των αποβλήτων συσκευασίας απλούστερη και αποτελεσματικότερη·
- (γ) σχέδια πρόληψης των αποβλήτων συσκευασίας·
- (δ) την ενθάρρυνση της επαναχρησιμοποίησης και, ιδιαίτερα, τη σύγκριση του κόστους και των πλεονεκτημάτων της επαναχρησιμοποίησης και των πλεονεκτημάτων της ανακύκλωσης·
- (ε) την ευθύνη των παραγωγών, περιλαμβανομένων των οικονομικών πτυχών της· και
- (στ) άλλα μέσα πρόληψης.»

- (γ) την προσθήκη στο εδάφιο (2) αυτού, αμέσως μετά τις λέξεις “Υπουργικό Συμβούλιο” (πρώτη γραμμή) της φράσης «δύναται, σε περίπτωση που υπάρχουν μονάδες ανακύκλωσης και ανάκτησης κατάλληλης δυναμικότητας,» και

(δ) με τη διαγραφή της τελείας από το τέλος της παραγράφου (β) του εδαφίου (2) αυτού και την προσθήκη των λέξεων «και νοουμένου ότι τα μέτρα αυτά δεν εμποδίζουν τα άλλα κράτη μέλη να συμμορφωθούν με τις διατάξεις της Οδηγίας 94/62/ΕΚ.».

Τροποποίηση του άρθρου 11 του βασικού νόμου.

6. Το άρθρο 11 του βασικού νόμου τροποποιείται με την αντικατάσταση της παραγράφου (α) του εδαφίου (3) αυτού, με την ακόλουθη νέα παράγραφο:

«(α) Η φύση του υλικού ή των υλικών συσκευασίας, που χρησιμοποιούνται για λόγους αναγνώρισης και ταξινόμησης από την ενδιαφερόμενη βιομηχανία, με βάση την Απόφαση 97/129/ΕΚ, με σκοπό τη διευκόλυνση της συλλογής, επαναχρησιμοποίησης και ανάκτησης, περιλαμβάνομένης της ανακύκλωσης.».

Προσθήκη νέου άρθρου στο βασικό νόμο, αμέσως μετά το άρθρο 13 αυτού.

7. Ο βασικός νόμος τροποποιείται, με την προσθήκη, αμέσως μετά το άρθρο 13 αυτού, του ακόλουθου νέου άρθρου:

«Συμβάσεις.

13Α.—(1) Με την προϋπόθεση ότι επιτυγχάνονται οι ποσοτικοί στόχοι που καθορίζονται στο άρθρο 6, ο Υπουργός δύναται, κατά παρέκκλιση των εξουσιοδοτικών διατάξεων του άρθρου 13, να επιδιώκει την επίτευξη των σκοπών, που αναφέρονται στις παραγράφους (α) και (β) του εδαφίου (1) του άρθρου 13, με γραπτές συμφωνίες, μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και των οικείων οικονομικών κλάδων, οι οποίες προσδιορίζουν τους στόχους και τις αντίστοιχες προθεσμίες για την εκπλήρωση των στόχων αυτών και δεσμεύουν το σύνολο των επιχειρήσεων του οικείου οικονομικού κλάδου. Κάθε τέτοια συμφωνία προβλέπει κυρώσεις για οποιοδήποτε πρόσωπο παραλείπει να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις του, δυνάμει της συμφωνίας.

(2) Οι αναφερόμενες στο εδάφιο (1) συμφωνίες δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας και διαβιβάζονται στην Επιτροπή.

(3) Τα επιτυγχανόμενα αποτελέσματα παρακολουθούνται τακτικά από Επιθεωρητές, οι οποίοι διορίζονται δυνάμει του άρθρου 25, αναφέρονται στον Υπουργό και στην Επιτροπή και καθίστανται διαθέσιμα στο κοινό υπό όρους, που καθορίζονται ρητά στη συμφωνία. Ο Υπουργός διασφαλίζει ότι εξετάζεται η επιτελούμενη, στα πλαίσια της συμφωνίας, πρόοδος.

(4) Κάθε συμφωνία που συνάπτεται σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (1), δύναται ανά πάσα στιγμή να τερματιστεί από την Κυπριακή Δημοκρατία:

Νοείται ότι σε περίπτωση τερματισμού τέτοιας συμφωνίας, εφαρμόζονται, σε σχέση με τον οικείο οικονομικό κλάδο, οι διατάξεις του άρθρου 13.».

Τροποποίηση του άρθρου 16 του βασικού νόμου.

8. Το άρθρο 16 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

(α) Με την αρίθμηση του υφιστάμενου μέρους αυτού ως εδαφίου (1) και την προσθήκη αμέσως μετά του ακόλουθου νέου εδαφίου:

«(2) Ο Υπουργός λαμβάνει κάθε αναγκαίο μέτρο για να προάγει την ενημέρωση των καταναλωτών και τη διενέργεια εκστρατειών ευαισθητοποίησης.».

Προσθήκη νέου Παραρτήματος στο βασικό νόμο.
Παράρτημα ΙΙΑ.

9. Ο βασικός νόμος τροποποιείται με την προσθήκη, αμέσως μετά το Παράρτημα ΙΙ αυτού, του ακόλουθου νέου Παραρτήματος:

« ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΑ
(άρθρο 2Α)

Επεξηγηματικά παραδείγματα για τα κριτήρια του άρθρου 2Α

ΜΕΡΟΣ Α — Επεξηγηματικά παραδείγματα του κριτηρίου
στο εδάφιο (2) του άρθρου 2Α:

1. Αντικείμενα που αποτελούν συσκευασίες:
  - (α) Κουτιά γλυκών.
  - (β) Ζελατίνα που περιβάλλει τη θήκη CD.
2. Αντικείμενα που δεν αποτελούν συσκευασίες:
  - (α) Γλάστρες, που προορίζονται να παραμείνουν με το φυτό σε όλη τη διάρκεια της ζωής του.
  - (β) Εργαλειοθήκες.
  - (γ) Φακελάκια τσαγιού.
  - (δ) Κηρώδη επιστρώματα γύρω από το τυρί.
  - (ε) Μεμβράνες λουκάνικων.

ΜΕΡΟΣ Β — Επεξηγηματικά παραδείγματα του κριτηρίου
στο εδάφιο (3) του άρθρου 2Α:

1. Αντικείμενα που αποτελούν συσκευασίες, εφόσον έχουν σχεδιαστεί και προορίζονται για να γεμίζονται στο σημείο πώλησης:
  - (α) Χάρτινες ή πλαστικές σακούλες για μεταφορά.
  - (β) Πιάτα και ποτήρια μιας χρήσης.
  - (γ) Κολλητική μεμβράνη.
  - (δ) Σακούλες για σάντουιτς.
  - (ε) Αλουμινόχαρτο.
2. Αντικείμενα που δεν αποτελούν συσκευασίες:
  - (α) Αναδευτήρες.
  - (β) Μαχαιροπήρουνα μιας χρήσης.

ΜΕΡΟΣ Γ — Επεξηγηματικά παραδείγματα του κριτηρίου
στο εδάφιο (4) του άρθρου 2Α:

1. Αντικείμενα που αποτελούν συσκευασίες:

Ετικέτες αναρτημένες απευθείας ή προσκολλημένες στο προϊόν.
2. Εξαρτήματα συσκευασιών:
  - (α) Βουρτσάκι της μάσκαρας, όταν αποτελεί μέρος του πώματος του δοχείου.
  - (β) Αυτοκόλλητες ετικέτες κολλημένες σε άλλη συσκευασία.
  - (γ) Άγκιστρα.
  - (δ) Πλαστικοί δακτύλιοι.
  - (ε) Δοσομετρητής, που αποτελεί μέρος του πώματος του δοχείου απορρυπαντικού.»